

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

50 pts

nº 61, juny -88

EDITORIAL

Des d'aquí volem insistir una vegada més en les enhorabones als deportistes de Calvià que en acabar la temporada de molts de esports han obtingut excel·lents resultats: Maratho, natació, ..., i fútbol. I d'aquest darrer esport parlarem.

Es temps de vaques grasses, parlant de resultats, pels diversos equips del terme: El Maganova ascendit a preferent, el Santa Ponça ascendit a 2ª el Calvià i el Cade, que completen l'any sense perill a tercera, els filials que no queden endarrera. I.. una escola municipal de fútbol pel terme, que el dia que escrivim això ha celebrat la clausura per enguany, inaugurant la magnífica pista del magnífic palau d'Esports.

Però, insistim, no és massa competència per al terme de Calvià? No és massa pressupost per a cada equip el que s'ha de treure? No seria hora de pensar seriosament en algun tipus d'unificació?

I de esports acabarem parlant: amb un poc de sort vorem el show dels Globe Trotters fent el seu bàsquet al nostre Palau d'Esports. I això serà per Sant Jaume.

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983

Han Col.laborat:

Assoc. Musical
M. D. de Burgos.
Carme López.
R.T. Firefly.
Entre Tots.
Pep Rubio.
Joan Rubio.
Biela Quetglas.
Vora Mar.
Julián Vicens.
Pere Morey.
F. Jiménez.

Màquines:

Pep Rubio.
Carme López.
Miquel Herrera.

Muntatge:

Xisca Esteve.
Carme López.

Ordinador:

Joan Vidal.

Coordinadors:

Pep Rubio.
Miquel Herrera.

Els articles recollits a aquesta Revista expressen únicament l'opinió dels seus autors i ells ens són els únics responsables.

sumari

	<u>Pàgina</u>
Editorial	2
Assoc. Musical	3
Cartes a la Revista	4
Aula Compensatòria	4
Recordant Joan Costa	5
Noticiari Local	6
Tallers d'Estiu	7
Los mestizos de la frontera ...	8
En Portada	10
El Premi del mes	11
No ten fotis	11
Col.laboració entre Tots	12
Història	13
Xerrades de Cafè	14
Col.laboració Vora Mar	16
Coses d'Es Capdellà	18
Comunicat del C.D. Calvià	19
Disc d'Aliorna	20
Esports	22
Temps de Festes	26

Associació Musical

- La primera notícia fa referència als bons resultats obtinguts per els que s'han examinat de solfeo al Conservatori de Palma. De tots els calvianers que s'hi presentaren en varen aprovar tots manco dos, que segur que aprovaran per setembre.

- La segona notícia es refereix a la trobada de bandes del diumenge 26 de juny al migdia a MONTUIRI, on esperam que Calvià hi assisteixi en massa i s'obtingui un bon èxit per part de la nostra banda com ja ve essent habitual.

- La tercera notícia fa referència als pròxims concerts de la Coral, en el mes de juliol que seran:

el dia 16 de juliol a Es Capdellà

el dia 22 a Magaluf

Un dia no determinat, per sant Jaume a Calvià.

QUE HI HAGI MOLTA SALUT MUSICAL!!

Contestació a l'article de
Sa Societat

Hay que ver cómo cambian las cosas en este pueblo. Hace apenas unos meses para "Na Catalina Tirra": cena, homenaje, trofeo, modelo ejemplar de Calvià, y ahora vapuleada por esta misma Revista. Cambio de 180 grados por lo menos. Todo por no admitir los intereses o conveniencias de algunas personas vinculadas o simpatizantes de dicha Revista. Ya sabemos que todo es "según el color".

En cuanto a defensa de Juanito Pérez y Guillermo Tous, demasiado sabe la "Revista Veïnats" que no puede pasarles nada. Así que no necesitan de defensores de ninguna clase, ni ayudas interesadas. NI tampoco se puede comprender este querer alabar, hasta la exageración, una acción de engaño con premeditación.

No he leído nunca un libor de "Ètica" por lo que no sé de qué trata, pero sí he elido los de civismo y moral, pero no creo que el de Ètica contradiga lo de estos dos últimos, que para ellos es punible todo engaño, más si entra la premeditación y alevosía. Como he dicho antes, todo es "según el color de mi cristal".

Vamos este comentario, ya que habría mucho más que decir y pasamos al bonito artículo sobre "Sa Societat" y no "Sa Societat", a mi me gustan las verdades a medias que desvirtuan la verdadera.

"Sa Societat" dista mucho de se de "tots" els veïns de Calvià ya que no fue la voluntad de sus "socios Treballadors" que así fuera.

Ya que si tenían poca "cultura" a causa de las circunstancias de entonces porque a sus 8 ó 9 años tenían que ir a "treballar" pero de tontos no tenían nada y ayer, como hoy, "treballaven" por ellos y para ellos, ya que si muchoñ eran socios, no

lo eran todos los habitantes de Calvià aunque fueran "treballadors".

Al decir que "Sa Societat" es de todos, es insultar en sus principios a todos los socios que sin "cultura" eran caballeros que cumplieron todos sus compromisos hasta el 1.933-1.936. Entiéndase "acciones".

Al ver que todo salía como lo planearon fue cuando en 1.933 acudieron otra vez a sus socios pidiendo ayuda que no fue regateada para construir su "teatro" en beneficio suyo. Ya que existía "Seguridad Social" y el retiro estaba verde todavía.

En 1.936 "Sa Societat" fue incautado y sus socios esta vez no pudieron cumplir sus compromisos.

Y ahora se nos viene con el cuento chino que Damián y yo sólo nos representamos a nosotros mismos. Si así fuera no existirían los 800 y pico de acciones que todo el mundo ha guardado durante 52 años como "oro en paño" se pueden haber perdido unas 2 docenas de ellas, pero las demás se guardan todavía. ¿Para qué? Al final lo sabremos.

Todos los Sindicatos han reclamado sus bienes y se les han devuelto de una manera o de otra.

En cambio de "Sa Societat" podemos decir que en 1.936 fue "requisada" y en 1.988 fue "usurpada". Se podría decir mucho más, pero a "buen entendedor".

Saludos.

Catalina Sastre

Com anunciarem fa un temps, l'aula de Compensatòria va presentar un treball sobre l'utilització de la premsa diària a l'escola, a un concurs a nivell estatal.

Idò bé, aquest treball fet pels alumnes que acudeixen a l'escola de Santa Ponça, on està situada l'aula, ha estat guardonat. Per això, des d'aquí volem felicitar als alumnes i a la seva professora, Na Carme López, i desitjam que continuïn amb aquesta bona tasca.

RECORDANT EN JOAN COSTA

Volem des de les nostres pàgines dedicar a aquest gran home algunes paraules de record. Perquè En Joan Costa va desaparèixer d'aquest món, però la seva obra ha quedat i probablement restarà per a sempre en el nostre terme de Calvià. Perquè en Joan Costa va dedicar els darrers 8 anys de la seva vida a crear una imatge nova del nostre Terme de Calvià. I aquesta imatge, ja sigui sota el nom de Costa de Calvià, Terme de Calvià o Calvià, representa la venda comercial de tota la zona en conjunt. Aquesta imatge és una imatge de present i de futur. És la primera pedra d'una visió socialment integradora de totes les zones de Calvià. I En Joan Costa va fer més: Va treballar tota la seva vida per tal de conseguir que el turisme que ens visita sigui de major qualitat.

Si qualche vegada tenim aquest turisme, no tendrem cap dubte de que l'obra d'En Joan Costa haurà donat els seus fruits.

I és que, Joan Costa, tu te'n has anat, però també has quedat a sempre entre nosaltres.

A JOAN DE CAN VICH

Amic Joan, no fa molt de temps que en la teva estada a Calvià, fores tan amable de dedicar-nos un matí i ens explicares amb quina il·lusió llegies les notícies del poble que et va veure créixer, allà al llunyà Canadà, ens donares una lliçó d'agraïment a la vida, idò a pesar dels molts d'obstacles que havies hagut de vèncer. Estaves content en recordar-ho. Ens has sorprès amb la teva mort, i creim han quedat properes xerrades pendentes amb tú, però, ¿quantes coses no hauran quedades pendentes?

Amb el record de la teva alegria ens quedam, i feim extensiu el nostre condol a la teva família, i molt especialment a Na Paula. Ja no enviarem cap altra revista al Canadà, i molt de greu que ens sap. Adeu Joan, fores un bon home.

Joan i Biela

NOCES D'OR A CALVIA

Des de les pàgines de la nostra revista VEINATS volem donar l'enhora-bona al matrimoni compost per Miquel Cabrer i Maria Arbós Vicens - més coneguts per En Miquel i Na Maria Caminers.

El motiu de la nostra felicitació és que ni més ni manco el passat dia 6 d'abril va fer 50 anys que se casaren.

Per celebrar-ho com cal, assistiren el següent diumenge a l'ofici i després donaren bon compte del dinar de noces d'or a un conegut restaurant de Palma Nova.

Tengueren flors, regals i el que és més important, la companyia dels seus fills, nets i familiars.

Molts d'anys!!

A qui pugui interasar. Se convoca el I premi de poesia Escalbruix. Podem destacar les següents normes:

-L'autor no podrà superar els vint-i-cinc anys.

-El originals en llengua catalana. Ha de presentar quatre poemes i cada un no pot superar els trenta versos.

-Mecanografiats a doble espai en quartilla holandesa i signat amb pseudònim.

-El plaç màxim és el 30 de setembre.

Per més informació, posau-vos en contacte amb la revista Escalbruix o bé, a la Llibreria Jovellanos.

▶ Al Ple celebrat el 25 de Maig, s'aprova definitivament el pla de Normalització Lingüística. Va ser aprovat per unanimitat

▶ Jesús Martínez de Dios, ha pres possessió del seu càrrec de regidor de l'Ajuntament com a representant de Gent del Poble, després de la renúncia de Andreu Pizà.

▶ S'ha comunicat la resolució de la Sala del Contenciós-Administratiu sobre el recurs presentat per D. Joaquín García de Jalón sobre la seva destitució del seu càrrec.

La sentència diu que estima parcialment la pretensió del secretari ja que l'administració no va corregir al seu moment aquestes faltes.

La sentència se recurrirà per part de l'Ajuntament i el Ministeri per les Administracions Públiques..

L'Ajuntament, per la seva part, comunica que no deixarà passar ni una falta.

▶ El dia 8 de Juny es va presentar al públic el telèfon 092, de la Policia i que es podrà utilitzar en cas d'urgència.

▶ S'aprova també una proposta per deixar lliure d'instal·lacions permanents la platja de Cala Vinyes per facilitar l'accés a tots els usuaris. El Sr. Xamena s'abstingué.

▶ Altra punt va ser el Pla parcial de Punta Negra, que deixa una franja de 6 metres devora la zona marítima-terrestre, amb caracter d'espai lliure essent inedificable i sols es permetrà la construcció de jardins. Serà part d'una futur passeig que recorrerà tot el litoral del Terme. Tothom va votar a favor, meyns el Sr. Xamena, que s'abstingué.

▶ S'aprova per majoria absoluta el pla parcial de Son Bugadelles. El sistema d'expropiació previst es substitueix pel de compensació, el que significa que els propietaris, uns dotze, seran els encarregats de realitzar les obres d'urbanització.

El polígon tindrà varies zones, la industrial, cívica-social, esportiva, comercial, de serveis i pública.

El nombre màxim de plantes construïdes serà de dues, amb normes pels vertits de tota casta.

► L'Ajuntament ha editat un fullet amb el nom de "CONEIXES L'EQUIP PSICOPEDAGOGIC?" que informa als alumnes de totes les escoles i escoles de coletes del terme i als pares, per donar a conèixer la feina que fan els seus integrants.

► Es celebrà també la Setmana del Medi Ambient a Calvià, amb conferències i itineraris ecologistes. Com diu el fullet de presentació, signat per Antoni Pallicer, tinent de batle de Foment i Benestar Social, la intenció és concienciació de tothom per conservar i cuidar la natura.

► Com cada any hi haurà tallers d'estiu. Els programats són aquests:

JUNY

- Ball de sala.

JULIOL

- Curset d'encuadernació.

-Taller de fotografia.

-Taller d'expressió corporal.

-Ball de sala.(continuació)

-Taller de còmic.

-Taller de gravat.

-Curs de costura(organitzat per la Revista VEÏNATS).

-Taller de tapissos (Rev. VEÏNATS)

-Taller de ball de bot.

AGOST

Taller de fotografia.

-Taller de disseny de cartells.

-Taller de teatre.

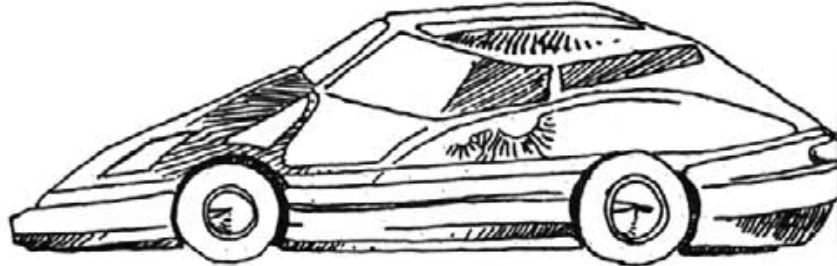
-Taller de ceràmica.

-Taller de cuina mallorquina (organitza Revista VEÏNATS)

-Taller de ball de bot.

Per més informació al servei municipal de Cultura, de 9 a 14 h.

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES

Barbarisme

Embrague
 Freno
 Asiento
 Maletero
 Ventanilla
 Seguro
 Panel
 Mando
 Faro
 Limpiaparabrisos

Forma correcta

Embragament
 Fre
 Seient
 Maleter
 Finestreta
 Assegurança
 Piafó
 Comandament
 Far
 Eixuga-parabrisa

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

LOS MESTIZOS DE LA FRONTERA

Este es un país en el cual, cuando se ama a una cosa, significa automáticamente que se odia a otra con igual intensidad. Esta singular característica sirve para todo el mundo, de oeste a este y de norte a sur, pasando por encima de las enormes diferencias entre las nacionalidades, que hacen que lo que tenga que ver un andaluz con un catalán, pongamos por caso, sea tanto como lo que une a un japonés con un mandingo. Este curioso mecanismo funciona a todos los niveles. Político, artístico, de sensibilidad en todas sus formas... No hay modo que una persona de derechas, por muy desarrollado que tenga el oído musical o su capacidad de captación de lo que pueden ser unas notas apasionadas, reco-

nozca la belleza que reside en la Internacional. Igualmente, un izquierdista radical, por el mismo singular mecanismo, no ve por parte alguna la calidad de música y letra de un Cara al Sol, por ejemplo. Y así hasta el infinito. Que unos señores de ideología desmadrada como los nazis puedan haber compuesto un himno tan exaltante como el Horst Wessel, o que un desfile en la Plaza Roja de Moscú pueda poner los pelos de punta de la misma forma que aquellas paradas que organizaba Hitler para fanatizar a sus partidarios, esto no entra nunca en la cabeza de la misma persona.

No hay forma de que en esta tierra no te etiqueten si dices que

te gusta alguna de estas cosas, y nadie comprende que no seas del bando del que defiendes algun de estas manifestaciones, por llamarles de alguna manera, artístico-visceral. Será que mis vísceras son muy acomodaticias o que poseo la espantosa cualidad de poder ver las cosas desde todos los ángulos, lo que viene a significar que no se cree en nada. Pero no, tampoco eso es cierto. Yo puedo creer en lo que me proponga, siempre que sea con la cabeza. Y con las tripas también, pero hay ciertas cosas por las que no se puede pasar. No se puede transigir con la mediocridad, la mezquidad, la incultura. Y esas están en ambas partes. La verdad que más en una que otra, y que no sé por qué será que las izquierdas, que son el bando de los miserables, de los que les ha estado vedado desde siempre el acceso a la cultura, siempre la han hecho florecer, así como a la belleza; quienes han dado las mejores figuras en todas las artes. A lo mejor por aquello que dijo alguien, que no era precisamente de izquierdas, de que a los pueblos siempre los han movido los poetas.

No se puede escribir esto que escribo. Si lo lee alguien de derechas, inmediatamente deduce con toda su simpleza: "He aquí un rojo". Y si lo lee uno de izquierdas, dirá: "Ya se le ve el plumero a ésta". No se pueden decir estas cosas en este dichoso país, pues nadie las entiende.

Igualmente sucede con la espinosa cuestión idiomática. Los castellanos, empuñados en machacar al idioma catalán

que levanta por fin la cabeza; aquellos mallorquines que todavía andan despistados y con lavados de coco, despatriando sobre supuestas conspiraciones catalanistas que, cuando se les oye mencionarlas, no se puede menos que recordar los lamentos de los gloriosos "años triunfales" en que aparecían como setas siniestras conspiraciones judeo-masónico-marxistas; los castellanos, a quienes también les están triturrando la lengua entre los yanquis y los sudamericanos, de forma que dentro de menos de un siglo nadie estudiará español de España, sino el que se habla en Latinoamérica. De eso no parecen darse mucha cuenta aún, empecinados como están en hacer la puñeta al prójimo lingüístico (léase catalán-vasco-malvado-separatista).

Qué manía de enfrentar sardanas con sevillanas, claveles con rosas rojas, zortzicos con fandangos. Todo termina por oler mal, a folklore pasado. A veces todo es un folklore lastimoso que, como Machado decía, acabará por helarte el corazón.

Quien lo ve a ratos desde un lado, a otros desde el otro, se siente como aquellos mestizos de la frontera de las novelas de Zane Grey y de las películas del Oeste, a quienes nadie reconocía. Para los indios eran blancos, para los blancos un maldito indio que sólo era bueno una vez muerto, según el general Sheridan.

Es triste que para estar a favor de algo haya que al mismo tiempo estar en contra de otra cosa.

Pero bien mirado así es más divertido, y la ecuanimidad resulta a la larga muy aburrida. Los pueblos demasiado fríos y tolerantes son los que arrojan en mayor porcentaje de suicidios, en el fondo de los cuales quizás haya un gran tedio.

Como dijo Nietzsche, que no era tonto ni estaba loco, el hombre está hecho para la guerra.

Y la mujer también.

Mª Dolores de Burgos

Ara que ja ha arribat el temps de posar-se les espadnyes d'espart en volem parlar una mica d'elles. Molts de vosaltres,lectors,en sabieu més que jo,però per aquells que ho desconeguin contaré que encara no és molt enrera el temps en que no era corrent l'ús de les sabates,només hi gaudien d'elles les classes ben estants,els treballadors i en general els de la part forana,tenien el parell de sabates de quan es casaven,que sols empraven em clares i ben determinades fetxes de l'any:per anar a missa,als funerals,per a Tots Sants i per Sant Josep...

Normalment encara es guardaven a la mateixa capsua amb que es compraven.Hi havia pagesos que per estalviar duien les sabates a la mà i quan arribaven al portal de l'església es calçaven.No era res d'extraordinari veure-hi persones amb els peus delcalçats,quan tornaven a caseva es treien tot d'una les sabates ja que els seus peus acostumats a no dur-ne no les podien sofrir més.

També era corrent que els al.lots no es comprassin sabates fins arribar a pollastrells.

Els nostres avantpassats,idò,es calçaven amb espadnyes o avarques i si la feina que feien era molt bruta duien esclops,que solien ésser de fusta.

El poble espadnyer per excel.lència ha estat Consell,i fins fa poc hem pogut contemplar alguns d'aquests menestrals asseguts al portal de caseva que era la botiga,cosint i picant soles.

Les espadnyes es fan amb jute, amb cànnyom,pita i espart. Amb aquests materials es fa una corda antrunyellada plana,que actualment duen de per València.

Per fer una espadnya es segueix el següent procés:es comença fent l'empastissada de la sola,enrevoltant la trunyella de defora cap a dedins.Té un dit d'alçada i poc més poc manco es de l'allargada del peu.Després s'estreny dels costats i se ferma una mica perque no es descompongui.Ac-te seguit se cus amb una agulla llarga sempre de través,de costat a costat.

Ara que ja està llesta per cosir-hi les empenes que són de tela gruixadeta.

En un primer moment només se'n feien de quatre models i tres colors diferents.Actualment s'ha passat a una varietat de nou models i dotze colors.

Si consultau el diccionari Català Valencià-Balear,trobam informació dels diferents tipus d'espadnya segons la regió dels països catalans d'on sigui i així trobam:

Espadnya catalana,que és blanca i cobreix el peu amb empena de tela. Esp. envetada(cat.),la que es subjecta al turmell amb vetes.Esp. vigatana,és envetada i de color negre;Esp. de Valls,té set vies de veta per banda; Esp.barcelonina,té dues vetes;Esp. tarragonina,té cinc tombs amb la punta blanca i les vetes negres;Esp. de cama alta,la que té dalts com una sabata;Esp. bebé,té corretja que va de banda a banda(Mall.)Esp. de pinxo,va adornada amb un floquet; Esp. rodona,la que no té corretja no res que la subjecti;Esp. d'un cosit,la que en fer-la,es cus l'empena directament amb la sola (Mall.) Esp. de dos cosits (Campanet) en la que es practiquen dos cosits:el primer en l'empena i després,passant les agulles per cada punt d'aquest primer cosit,l'uneixen amb la sola.Esp. russa,la que damunt el peu té dues peces que,partint una de cada banda, cloven enmig,on se traven amb capets; Esp. tapada,la d'empena de tela;Esp. de cara ampla (Val.),la que tapa amb l'empena tots els dits;Esp. de careta(Val.),la que tapa el dit gros amb roba de cànnyom;Esp. amb aletó,la que damunt el peu té un bocí de lona, que tapa el peu i,partint d'una banda, va a embotonar-se a l'altra;Esp. escotada,la que en lloc d'empena té una trena de banda a banda;Esp. de capellà,negra i molt coberta.

Una altra modalitat que té poc a veure amb totes aquestes,són les espadnyes de sola d'auto que tenen l'empena de lona.En un principi es feren les soles aprofitant les gomes de les rodes,que s'escorxaven,trosset-

javen i aplanaven el millor que es podia. Segons de la part de roda que fos la goma emprada per a la sola, (cos ter, centre o baixos), les espadenyes eren de pitjor o millor qualitat.

Avui en dia tot això per sort o desgràcia està com quasi tot, mecanitzat.

Ara només em queda donar-vos les gràcies per haver-me deixat estar una estoneta amb vosaltres i agrair també a En Lino Cabrera el dibuix que, com ja és habitual, acompanya aquest article il·lustrant la portada.

Carme López

El Premi del mes

La margalida d'honor d'aquest mes que vagi per als funcionaris que varen assistir a les jornades per a difondre l'ús de la nostra llengua en l'àmbit municipal i que es varen realitzar a Barcelona, encara que sabem que qualqu se va dormir a la conferència de N'Aina Moll.

I la maquinada que sigui per la persona que ha amagat els mil cinc-cents milions de pessetes que falten a l'Ajuntament. Que surti totduna el "bromista" i que digui on són els doblers!

"la Caixa"
CAJA DE PENSIONES

NO TE'N FOTIS; CLOTI FLOTIS

- N'Hernández Mancha diu que ell no és Rambo. Va haver de menester quinze miralls.

- Al Terme de Calvià ha començat una campanya de vacunació antirràbica. Hi ha gent que en podria aprofitar...

- Quin merder les eleccions franceses. Com diu N'Obelix: "Aquests francesos són bojos".

- No digueu que nos vos havia avisat. Hasienda somos todos. En Solchaga més.

- Quan de temps durarà Maravall al Ministeri?. S'accepten apostes.

- A UM no estan d'hUMor.

- Què és això de UB? Universitat Balear...??

- En Reagan a Moscú li va comentà a En Gorbachov davant el Kremlin: "M'agrada molt el palau de Buckingham"

- La premsa diu que una campanya de TV ensenyarà als britànics a comportar-se com a turistes. Perquè no els ensenyen a comportar-se com a persones?

Rufus T. Firefly

Entre tots

BOLETIN INFORMATIVO DE LA
ASOCIACION DE VECINOS
PALMA NOVA - MAGALLUF

COL.LABORACIO "ENTRE TOTS"

COLEGIO PRIVADO EN CONSTRUCCION:

UN PROYECTO MUY AMBICIOSO

Pegado al Aquapark, frente a las casas de Sa Porrassa, se está construyendo un nuevo Centro de Enseñanza, esta vez privado, que vendrá a añadirse a los 2 nuevos colegios públicos de nuestra zona, para completar la oferta educacional para nuestros hijos.

Nuestra interlocutora, futura profesora del colegio, hablando en nombre de D. Guillermo Estarellas que será su director, nos ha dado una información completa a cerca de este Centro, que resumimos a continuación.

Digamos en primer lugar que se ha formado una Sociedad Anónima Laboral compuesta por 40 personas, futuros profesores del Centro y otros, que han invertido dinero en este colegio.

Su capacidad será de 500 alumnos repartidos en 20 clases de 25 alumnos máximo, que irán desde el Jardín de Infancia hasta COU pasando por pre-escolar, EGB, FP (rama administrativa) y BUP.

Dispondrá de un internado con capacidad para 15 o 20 alumnos así como un comedor con posibilidad de escoger entre dos clases de menús.

A nivel de enseñanza se estudiarán 2 idiomas más además del obligatorio (inglés, francés, alemán), dispondrá de 2 profesores "volantes" por ciclo para poder sacar momentáneamente de la clase algunos alumnos con dificultad en seguir el programa, sin retrasar a sus compañeros, habrá 2 horas más de deporte por semana, además del obligatorio así como 2 horas de informática.

En cuanto a instalaciones deportivas dispondrá de una piscina cubierta, un pabellón cubierto polideportivo, un campo de fútbol de césped, una pista de atletismo y 4 pistas polideportivas. Cada alumno dispondrá de su taquilla individual para guardar sus cosas.

Habrá así mismo, sala de televisión, de billar y de ping pong.

Como novedad, a resaltar también que habrá una granja experimental con animales y plantas en la cual cada clase, desde los más pequeños hasta los mayores, pasarán 1 hora semanal.

Nuestra interlocutora nos indicó que para el próximo curso este Colegio estaría terminado. Concretamente tienen el 1 de octubre como fecha de inicio de curso. Ante nuestro escepticismo, dado lo ambicioso que parece el proyecto nos reiteró que se podía contar con toda seguridad con esta fecha, inapelable por otra parte al tratarse de un colegio privado que no puede empezar lógicamente un curso escolar en diciembre o enero.

Este colegio no se acogerá a la LODE, por lo que no estará pues subvencionado. Las tarifas serán similares a otros colegios privados no subvencionados como los Teatinos o Luis Vives en Palma.

De todas maneras, para cualquier clase de información así como para inscripciones, tienen montada una oficina en las casas de Sa Porrassa, bien enfrente de las obras.

AAVV

la vila

entre tots la farem amunt

RETALLS DE LA NOSTRA HISTORIA

-13

El Gran i General Consell.-

Com hem dit abans el govern de l'illa de Mallorca va ser l'inspirador dels governs municipals de les viles foranes.

Per tant, podem recordar que el govern màxim de Mallorca estava en mans de dues institucions: El Lloctinent o Governador, o Virrei i el Gran i General Consell.

El Lloctinent exercia les funcions de representant del rei, comandant militar, ostentava el poder judicial, i el legislatiu.

El Gran i General Consell, nascut com representant de la població mallorquina, i inspirador del que al cap de molts de segles havia de ser el Consell General Interinsular i més tard el Govern Autònom Balear.

El Gran i General Consell tenia les següents funcions: representació del Regne; defensar l'ordre constitucional; organitzar l'hisenda pública; ordenar els ingressos, mitjançant lletres, impostos indirectes; i les despeses (una bona part anava cap a l'aprovisionament de l'organització militar, defenses, també organitzaven les Forces Armades, les Obres Públiques, les Institucions Culturals i de Beneficència.

El Gran i General Consell elaborava les lleis que eren proposades al Rei i redactava els estatuts dels serveis públics.

El Gran i General Consell estava compost en un principi per els 6 jurats de Ciutat: 1 cavaller, 2 ciutadans, 2 mercaders i 1 menestral. Després s'anà incrementant el seu número, incorporant representants de la part forana, i més representants dels sectors econòmics que dominaven Mallorca. Sempre la representació de Ciutat va ser més grossa que la de la Part Forana.

El número de representants va ser variable segons els diferents moments. L'any 1329 hi havia 250 membres i l'any 1614 hi va haver tan sols 72 membres.

El càrrec de conseller era anual i eren elegits per sort mitjançant un sac per cada estament. No podien ser consellers aquells que haguessin estat condemnats per frau, o els que eren deutors de la Universitat.

Els acords se prenen per la majoria de dos terços més 1.

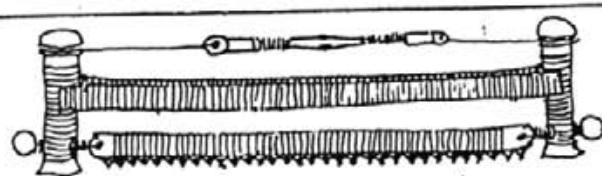
Dins del Gran i General Consell existia el Consell Menor o Secret, que era compost de 30 membres. A dins el Gran i General Consell no hi havia representants de l'Església, com tampoc dels jornalers, esclaus i lliberts.

El Gran i General Consell fou suprimit l'any 1718 degut a l'entrada dels Borbons al tron reial espanyol i a la forta centralització que dugueren a terme i que durà 260 anys.

Pep Rubio

Bibliografia: "Hª de Mallorca" Pere Xamena.

"Hª de Mallorca" Jaume Alzina i altres.

FUSTERIA
CALVIA

HNOS
INSERTE

c/Transformador.s/n

Xerrades

Amb en Benet Sastre, la saga dels "Peretes" és completa. Es el tercer germà que surt a aquesta secció primer fou en Guillem, després, no fa molt en Bernat i ara en Benet. Tot tres amants de la música popular i en Benet a més xeremier d'escola autònoma, en va aprendre ell tot solet.

Arribant a ca En Benet ens envolta la remor dels picarols, que pel que més envant veureu han estat aprop ser tota la vida. Ell, En Benet, és un bon amic d'aquesta revista, i especialment d'aquesta secció, idò fa ja un bon grapat de mesos el vàrem conèixer a Capdellà mitjançant ne Guillem Rosselló, (ja ho sabeu, l'amo de Sa Nostra-Capdellà)

El relat comença a Mofarés, i amb el Sen Toni Xelí, feia de pastoret, els amos eren els pares d'En Pedro de Mofarés. Hi està 3 o 4 anys.

Segueix fent de mosset de pastor amb el Sen Pere Joan Escolar a Son Roig, on hi havia una majorala esporlarina de ronyó clos u llet agre, el Sen Pere Joan tenia la guarda a mitges. Després a Santa Ponça amb sis pastors més per guardar els més de nou-cents animals de llana. Recorda que tornant de pasturar, el Sen Xesc del "Telégrafo" les hi feia befa des de damunt les roques.

Com qualsevol espanyol, la seva quinta, la del 44 se'n va a servir 28 mesos a la pàtria, a Melilla, que ja n'hi ha!

En reincorporar-se a la vida civil, es col·loca a Son Boronat, on fa gran amistat amb en Damià, Na Francisca i Na Francisqueta, la filla dels dos primers. El vestit de la fotografia antiga, l'hi va comprar a Mo Francisca, la roba, i l'hi confeccionaren a Calvià, d'aixó en fa més de la trentena d'anys, idò era fadrí i "galan".

Quan era mosset, a Son Boronat, s'agafà les xeremies del pastor i començà a fer renou, ell tot sol, fins que agafà la tècnica. Ell, en comprà unes a Na Magdalena "Figa" d'es Capdellà per trenta duros. Ara i després d'haver passat, les xeremies, per períodes de més activitat i de estar penjats anys sencers, està preparant una pell de cabrit pel serró, que penja al garrofer de davant ca seva per aixugar-se, per tornar agafar força i si troba parella, anar a fer alguna xeremiada en pla professional.

També li dóna al fobiol, però no al tamborino, idò en tenir la mà dreta per dominar l'instrument de vent, no li va bé pegar al tambor amb l'esquerra.

Aquí on viu ara de posader, un preciós xalet blanc de la partió d'Es Capdellà amb Son Vic Vell, en fa 21 anys, idò sempre, sempre, ha fet de pastor, per la qual cosa, els picarols que ara i tot té per ca seva (en té una trentena d'ovelles) li són el sedant necessari per compensar les presses de la vida actual, i també

Cafè

el pont que el transporta a la natura quasi oblidada. Es fa creus, en Benet, de que fa 40 anys la gent no tenia res, i cantava molt i estava alegre, i ara es té de tot i tothom va emprenyat.

A les ovelles, un pastor les coneix a totes i cada una, idò les distingeix el seu caràcter l'una de l'altra. Amb la guarda ha hagut de passar-hi moltes nits, el que l'ha ajudat a perdre la por en la nit, davall un garrofer aprofitant una mica la tenassa per coixí. Com a les ovelles no les hi molesta la música, al manco ninguna ho ha manifestat, en Benet practicava davant tan insòlit auditori

Un pastor pot guardar unes dues-centes ovelles, amb l'ajud d'un ca

més o manco viu. Una guarda sol tenir uns 5 mascles (!Vaja mascles!) per reproduir. Si qualche ovella es perd, es coneix tot d'una, idò el pastor sovint ha de comptar el grup. Quan la guarda travessava el poble era ben necessari anar viu perquè no se'n perdés cap. Que dava una estora de fems que donava gust i un nigul d'olor inconfusible.

Els estadors (on es colguen les ovelles) han d'estar ben nets, En Benet és de les coses que més ha fet en aquesta vida, grenar estadors.

L'experiència li dóna autoritat, a assistir als parts dels anyells. Si va bé, no necessita ajuda, treu el nas i les dues potetes a la vegada, però si deixa els braços dedins hi ha complicacions. Una ovella està 5 mesos gestant el menut. L'anyell mama 4 mesos més i després a formatjar fins que hi hagi llet (el brossat i formatges sortides de les mans d'En Benet són molt apreciats, tant que no tenen preu).

La part més escarrufadora és la tocant a la cirugia casolana per evitar la reproducció incontrolada amb l'anell a les seves parts del mascle (¿Un nou mètode anticonceptiu a aprendre pels humans?). També el tallar-lis la coa, amb una torçada o un elàstic. O el sanar-los amb el temerós elàstic o amb una torçada de senyals. ¿A que posa els cabells de punta?.

Encara ara en Benet va a tondre ovelles, a tres-centes pessetes l'animal, prou barat si comparem les set-centes que cobra el barber per un quart d'hora de feina, quan un bon tonedor en fa una tretena per jornal. En Benet tondre a mà, com ho feien en Biel Pentina, En Ponta, N'Arnau Correu, dos Comares o En Xesc Tauler.

Per anar acabant el relat, la vida de l'ovella comença a tombar també quan li cauen les dents, allà als deu anys.

Deixam idò el remor dels picarols la sintonia de les xeremies i l'hermós paisatge que es divisa de Ca En Benet, però ja tenim cita perquè ell sigui col·laborador nostre, al manco pel proper número.

VORA MAR

COL.LABORACIO "VORAMAR"

LA VALL MEDIEVAL

Des dels inicis de la conquesta catalana, allà per l'any 1229 la nostra contrada ha conegut moltíssimes variacions de propietaris i habitants, molt d'ells han quedat registrats als papers antics on es refugien els noms que l'oblit no engoleix definitivament, d'altres desapareixen per sempre amb la seva pròpia mort o fuita i tan sols permeten ésser reconstruïts fantasiosament per hipotètiques recerques més o menys aproximades. Normalment seran els homes de pas de la societat agrària o costanera (taliaies, garriguers, missatges, bandejats, sitgers... i tants d'altres) els que no romadran adormits a la paperassa.

La nostra contrada no és una excepció a les regles que regeixen la història menuda, i per tant només podem recordar els propietaris, establidors, fets d'armes o desembarcaments corsaris que forjaren el passat de la vall. La infinita quantitat de petits personatges que traginaven pel nostre indret són els subjectes anònims de la vida, coneguts pels seus contemporanis i fatalment ignorats pels que s'instal·len al mateix lloc uns segles més tard.

Ara ens ocuparem d'alguns d'aquells afortunats que reposen a les fulles manuscrites que les mans medievals omplien de tinta que tot sovint va perdent la coloració i adopta la grogor del paper. Entre els supervivents de la petita història local destaca la nissaga dels Nicolau, posseïdors de l'antiga alqueria Torrada que fou l'antecedent de l'actual Peguera. Els Nicolau: Mateu, Pere i Bartomeu es succeïren a la propietat de la Torrada almanco des de 1324 fins a la mort del darrer l'any 1435 que finí amb la dinastia.

No hem d'oblidar tampoc a la poderosa família dels Sant Martí que adquiriren la veïnada Biniorella (actual Son Fortuny) i es succeïren com a senyors fins el segle XV com a mínim. Del primer Guillem de 1343, titulat "Magnífic", passant per Arnau, Pere, Pau...

Diuen les cròniques que l'antiga Peguera i la veïnada Biniorella sempre estaren molt lligades i el veïnatge no era sempre massa amistós. Els Nicolau i els Sant Martí són les dues nissagues que marcaren la història oficial del segle XIV però a la seva vora un caramull de personatges també es movien per la vall: ens referim a la família Cerdà, amiga i companya dels Nicolau, als Domènec que de Sa Cova s'acostaren a Torrada, Bernar Villar que establí un rafal de la nostra alqueria històrica allà per l'any 1344, Joan Ximerí, Francesc Gombau

Un bon grapat de noms es conserven a les cròniques medievals i també d'altres que no hem apuntat que eren simples subjectes passius dels esdeveniments com els esclaus que tot sovint eren raptats o fugien cap a la costa per aconseguir un medi de fuita mar enllà.

Personatges que vivien a la vall peguerina en una època llunyana on els noms de referència eran prou diferents als d'ara i es conservaven paraules de la llengua àrab que lentament s'anaren convertint en nous mots de més senzilla pronúncia catalana que crearen una nova realitat històrica. A la vall i la rodalia moriren lentament les antigues nominacions musulmanes com Benimoixet, Benichixan, Benitzanor, Alcurcuixí... així com les primeres designacions cristianes que foren engolides per llinatges nous que ofegaren les velles designacions: Trull, Torrada, Rafal Blanc...

J.N.

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:

ALIMENTS

Barbarisme	Forma correcta
ALMIBAR	almívar
ANXOA	anxova
ATUN	tonyina
CALDO	brou, suc
FIAMBRES	carns fredes
JAMON	cuixot, pernil
MAIS	blat de les Indies
MANTEQUILLA	mantega
MERMELADA	melmelada
PASTEL	pastís
QUEMA	crema
SIFON	sifó

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

RADIO CALVIA

Un dels fets més resaltables d'aquest mes passat ha estat la despedida d'En Raphel Pherrer de la Ràdio. Perquè En Raphel és un bon professional de la ràdio, perquè hi aporta molta creativitat, i per tot això ens sap greu haver-lo perdut.

Es preocupant que un darrera l'altre van desapareguent gent de la nostra Ràdio. Perquè serà? Al pròxim número pensam entrevistar a En Raphel perquè ens expliqui el que ha passat.

- * REPORTAJES
- * VIDEO - CINE
- * INDUSTRIALES
- * UNIDAD MOVIL

C/. Amaller's, 3
☎ 67 05 69

07196 CAPDELLA
(Mallorca)

COSES DE: ES CAPDELLÀ

Un día al levantarme por la mañana salí a la terraza a estirar un poco los nervios y a tomar el aire fresco de la mañana. El sol ya en lo alto parecía un cometa: indicaba todo ser una buena jornada. Más arriba de mi casa, rugía y chirriaba una excavadora. Mi mujer al salir, al cabo de un rato, me preguntó qué era aquel increpante ruido: "es una pala que está haciendo un camino para que los camiones puedan llevar material para arreglar aquella casa vieja que hay dentro del valle a la altura del Nido de Aguilas, que algún domingo o extranjero ha comprado para pasar los fines de semana o una temporada. Son muchas las casas ruinosas o desocupadas que gente venida de fuera ha adquirido en Capdellà.

Es Serral, es un sector muy amplio elevado, tranquilo, alegre, con buena vista; donde había muchas en precario estado que al morir sus dueños, que habían permanecido felices toda la vida, a sus descendientes no les interesó cuidarlas ni residir en ellas por considerarlas desoladas al estar lejos del centro de pueblo y tener por naturaleza mal camino, llamado de herradura y transcurrir por terreno accidentado, principalmente de noche, aunque al salir lo hacían acompañados con la débil luz de un farol de aceite de oliva.'

Yo, vivo en un barrio de este sector, el más empinado, donde se divisa el mar y la vista se pierde al infinito. Es el más edificado, de más edad, po-

pular y significativo, si tenemos en cuenta que cuando sus casas estaban todas ocupadas, esto hará por lo menos 150 años, había un carpintero, "Mestre Esteva", una tienda de comestibles, y una escuela de niños. Pienso que podría ser aquí donde se construyeron las primeras viviendas del término. Nos faltan datos históricos para confirmarlo. Los que poseemos, inseguros dicen que Calvià en 1285 fue erigida parroquia y tener 80 habitantes, y que en 1511 ya erigida Villa y tener 128. Capdellà para tener capilla y ser reconocida aldea tuvo que esperar hasta 1774. En 1860 tenía 742 habitantes y 132 edificios.

El pensamiento que tengo que

podría ser en este sector donde se construyeron las primeras viviendas del término, estando basada en su autenticidad, arquitectura y entorno, siempre a partir de 1511 cuando los datos ya son fiables. Otra cosa que arroja bastante luz, es el dato histórico que nuestro pueblo en 1860 tenía 132 moradas: 41 en Es Serral, y 8 de las cuales en 1900 estaban sin techo y parte de las paredes caídas. ¿A qué obedece esto? ¿Es que sus dueños empezaban a abandonarlas en aquellos tiempos? Es posible, pero de cualquier forma hemos de admitir, que al ser su construcción tosca, con paredes techos, sin encalar y con sólo con el portal por donde entrar la luz, es antigua y vieja..

No hay duda que la situación geográfica, privilegiada y tranquila, que posee nuestro pueblo, es lo que ha construido eficazmente a esa gente venida de fuera, a comprar y restaurar estas viviendas ruinosas o desocupadas con la ilusión puesta en vivir en ellas, lejos de los estridentes ruidos y la polución que producen las ciudades serán felices. Esto es lo que anhelamos todos.

Estas importantes operaciones que vienen realizándose desde mucho tiempo atrás, no han perdido interés ni eficacia, cada día que pasa son más buscadas y bien pagadas si es que se encuentra alguna. A falta de ello, algunos, se interesan por un solar o parcela que les guste para construirse un chalet.

Otra cosa que merece resaltar y aplaudir, es, visto principalmente por nosotros, los que parte de nuestra vida se ha desarrollado dentro de lo estable y tradicional, de que una palabra era una escritura, y que cuando los vecinos se tenían que ausentar por unos días, se dejaban las llaves unos a otros, es que, al estar haciendo la obra, se ha respetado dentro de lo posible toda la estructura existente, el típico arte de las paredes de piedra, el conjunto artesanal y ancestral.

NOTA

El C.D. CALVIA ens fa arribar el següent comunicat:

"Por la presente se comunica a los señores socios y público que está abierto el plazo de entrega de candidaturas a la Presidencia de este Club desde el 10 de Junio hasta el 27 de Junio, ambos inclusive, y hasta las 24 horas de este último día.

Al mismo tiempo quedan expuestas las listas de socios en el local social.

Para información y presentación de candidaturas en el local del club de lunes a viernes de 8'30 horas a las 15'00 horas, en Calvià."

El Batle ha fet un bàndol remarcant l'obligatorietat de vacunar a tots els cans contra la ràbia. Es senyala l'horari i les dades per vacunar als cans en els distints nuclis del Terme. Després d'aquesta campanya s'arregleraran tots els cans indocumentats.

JUAN CARRILLO
PANADERIA
C/ Mayor, 3 CALVIA

FERRETERIA
DROGUERIA
CAN SALVADOS
c/ Mayor, 49 Telf. 670161

GRUAS CALVIA
SERVICIO PERMANENTE
69 08 28 - 68 09 70
67 04 63
CALVIÀ-MALLORCA

PRESENTACIO DEL DISC "A LA FI"
DEL GRUP ALIORNA 2/6/88

per Pere Morey

Germanets i germanetes, ens hem reunits avui en aquest lloc per celebrar la petita lutúrgia de la presentació del primer disc del grup ALIORNA, titolat A L FI.

ALAFI, ve-t'aquí un mot ben sonor i expressiu, que té qualche cosa de paraula àrab, de crit d'assoliment o de triomf. I es que per paga aquests bergantells d'ALIORNA en saben un niu, de cercar noms. Mirau, per exemple, el seu propi: ALIORNA, una paraula lleugerament màgica, com de famella d'alicorn, o d'un país que deu ser molt terrible... o molt agradós, perquè la frase consagrada és: "A Liorna, qui hi va no torna".

Convé dir, així mateix, que han fet un petit embull, aferrant les dues paraules A-Liorna i fabricant-ne així una de nova: ALIORNA.

I és curiós que una editorial de Barcelona, fundada l'any passat, també va escollir aquest nom, la qual cosa demostra que també es tracta de gent de bon gust, sobre tot a l'hora de triar els autors que publica.

I d'on deu sortir aquesta dita? Bé, existeix una Liorna real; es tracta de l'actual Livorno, un port de la Toscana amb el qual Mallorca tenia un actiu comerç als segles XVII i XVIII: allà hi exportàvem oli i duiem teixits, ceràmica fina i, sobre tot, blat quan aquí teniem mala anyada.

La meva padrina m'ho solia dir, quan s'arribava a afartar de les meves entremeliadures "T'enviaré a Liorna!" "Me n'hi vaig tot d'una!" hauria respost jo si aleshores ja hagués existit aquest grup tan eixerit format per Eusebi Crespo, Conxa González, Bernat Mas, Tomeu Oliver i els germans Antonia i Pep Rubio... Els dic per ordre alfabètic, per defugir complicacions, i així, si qualcú té res a dir, que se'n vagi a reclamar

A L I O R N A

A L A F I

als fenicis, que l'inventaren. Com podeu veure, un 66% dels components d'Aliorna té llinatges peninsulars, la qual cosa demostra que els mallorquins de primera generació que arrelen de debó solen estimar molt més aquesta terra que no la guarda de bandarres malcriats que som aquí des de fa segles i no tenim eima de moure un dit per defensar el nostre idioma i tradicions.

Aquests belitres començaren fa deu anys a ensenyar ball de bot a Sant Matgí; a ells els havia ensenyat N'Ensenyat -En Tomeu Ensenyat, vull dir- i es dedicaren a esbargar l'afició, amb un entusiasme i dedicació quasi missionals, evangèlics, publicant la bona nova de que ballar és divertit és fer pàtria... i és fer salut, si tant voleu.

L'any passat, emperó, decidiren que, A LA FI, el nombre de balladors arreu de l'illa ja havia arribat a la massa crítica -dos mil se n'arreglegaren l'altre dia al Parc de la Mar- el procés de transmissió de l'aprenentatge ja era autosostingut, ha via acumulat un moment d'inèrcia suficient com per mantenir-se totsol, com quan un ciclista ha donat la primera pedalada. Aleshores decidiren aplicar el seu saber fer, la seva intuïció i la seva estimació cap a la nostra cultura popular a un redol on el seu instint els feu conèixer que hi mancava gent: el d'arreglar i crear música adequada per al ball de bot.

I com que ja en devien tenir el nas plé de començar SEMPRE les ballades amb el TA-TACHIN-TACHIN-TACHIIIIIN del bolero, decidiren extrapol·lar la música tradicional i fer-ne de nova, amb tant d'encert que les seves aportacions al contingut del disc vos resultaran familiars, com si les haguéssiu sentides abans: això vol dir que han sabut xuclar la saba de ben endins del substrat ètnic i ens proposen el vertader folk-lore -literalment: la saviesa del poble- una música que es pot ballar amb calçons vaquers, camia pagesa i porques i no tan sols amb els calçons amb bufes que són l'uniforme dels "tipical majorcan dancers..." o de certs polítics que llavors que t'enflocuen cada cop d'"entonseeees..." que et deixen teb.

Es per això que els revetlers d'Aliorna sonen música recollida pels folcloristes "oficials", però també la componen ells, sobre tot Na Conxa González i els germans Rubio, o l'encarreguen a especialistes com En Raphel Pherrer. Treball de camp no en fan gaire, per ara, però així mateix han arreglegat un bon manat de verdesca, que el respectable Pare Ginard, per raons del càrrec, va haver de deixar dins el carbell.

Tot plegat, jo diria que la música d'Aliorna està feta amb els peus... vull dir, que està pensada per a ser ballada, i està feta amb el cor, perquè cal estimar molt la nostra música per dedicar-s'hi en cos i ànima cada dia, quan una persona ja du les vuit hores damunt les costelles.

Com podriem classificar la música que fan aquests estornells? Folk, country, tecno-pop? Escoltau, jo me'n faig molts de trons de si això és música pop, calamar o sípia; allò que sé és que no puc posar el seu cassette quan duc el cotxo, perquè els peus m'agafen el trot, els galindons me comencen a picar de casta granada, les cames me formiguegen... i ja me teniu pegant-li potadetes a l'accelerador a ritme de mateixa, o anant-me'n d'un costat a l'altre del carril marcan-me un copeo, i tot això està molt mal vist pel Codi de Circulació.

I és que per paga aquests aliardos d'ALIORNA tenen un secret. M'ha costat molta d'estona de sucra els alls, cremar-me les celles desxifrant antics llibres i consultant velles històries, però A LA FI, ho he descobert Ara vos llegiré un fragment que he trobat al Tom X de les Rondaies Mallorquines, on s'explica tot:

"...se treu es fabiolet i ja és partit sona qui sona, titutituti! titutituti!"

I encara no havien acabat de sentir ses primeres veus des fabiolet com tota aquella gent, homos i dones, ja se posen a ballar, i balla qui te balla tots com a trompitxos, com a perns de rifa, i bots i cabriolets per l'endreta i per l'esquerra sense poder aturar-se gens ningú, per més que ho provaven"

Heus aquí el seu secret: no sé com s'ho han muntat, però la qüestió és que els d'ALIORNA han conseguit, de qualque manera, la flauta encantada d'En Joan des Fabiolet.

I si no ho creis, escoltau això!

ESPORTS

-22-

PALAU MUNICIPAL D'ESPORTS

L'apertura serà el dia 17 de Juny amb l'acte "Clausura de les escoles esportives". La de futbol tindrà lloc el dia 17 a les 18 hores, les de bàsquet i atletisme dia 18 a les 10 hores, la de dansa-jazz dia 19 a les 11 h.

La inauguració oficial serà durant les festes de Sant Jaume i la de les pistes exteriors, per les festes del Desembarc a Setembre.

Cal dir que les obres del Poliesportiu han tengut un efecte important pels carrers dels voltants: l'obertura de la xarxa de clavegueram, o aigües brutes. També hem d'anotar amb lletres majúscules que per primera vegada en la història de l'Ajuntament s'han fet les citades obres de clavegueram en un temps rècord: UNA SETMANA. Seria necessari traslladar aquesta dada a la guia Guinness.

I ara parlem dels horari del Poliesportiu. La piscina s'obrirà de les 9 del matí fins a les 10 del vespre. La pista poliesportiva estarà oberta de 9-13 h. i de 15-23 h.

Hi haurà un servei de transport dins el Terme, des d'Illetes fins a Peguera, duguent gent al Palau.

Les activitats que es podran practicar són les següents:

ESCOLES DE: Atletisme-bàsquet-volei natació-natació sincronitzada-futbol-gimnàstica artística-gimnàstica rítmica.

CURSOS: Jazz dansa- psicomotricitat-Gimnàstica manteniment-acondicionament físic-gimnàstica 3ª edat-rehabilitació

NATACIO: nins (2-4 anys)-nins (5-14 anys- Adults (iniciació i perfeccionament)-Correctora (esquena i columna)

ACTIVITATS ESCOLARS: educació física (2ª etapa)-Psicomotricitat (escoletes, pre-escolars, ler. i 2on EGB)-Natació (escoletes, pre-escolar, ler. i 2on EGB)-Esport escolar.

FITNESS: Sauna-Massatge corporal-Relax-Hidromassatge-Banys de vapor-Raigs U.V.A.(solarium).

ESPORT FEDERAT: Atletisme-bàsquet-Hàndbol-Voleibol-Escacs-Natació-Natació sincronitzada-Futbol.

Les instal·lacions utilitzables són les següents:

Piscines (dues)

Gimnàsis.

Pavellón (divisible en 3 pistes).

Camps exteriors de: futbol-tenis-pista poliesportiva-pista atlètica 5 carrers

Serveis: sala de jocs-saunes-sala massatges-relax-Raigs U.V.A.-hidromassatge-Banys de vapor-taquilles Sala de conferències-sala d'audiovisuals-Infermeria-Gabinet medicina esportiva-Bar-cafeteria-Terrassa solarium-Transport.

Vestuaris: Un total de 18.

Els preus de les instal·lacions varien d'uan a l'altra, però val la pena fer-se abonat al servei Municipal d'Esports perquè s'obté un important descompte.

Julian
FOTO ESTUDIO
Calvia

Bodas - Bautizos -
Comuniones - Fiestas.
FOTOGRAFIA EN GENERAL
Cl. Sor Rosenda Tel: 670464

CRONICA DEL SANTA PONÇA

!CAMPEONES,CAMPEONES!

IBIZA - O SANTA PONÇA - 1

Hay que señalar lo apasionante de la recta final de este campeonato de liga,entre otras cosas,por el último partido que decidía quién sería el campeón entre el Ibiza,primer clasificado,y el Santa Ponça,segundo a dos puntos; y, además,en casa del primero.

El ambiente fue impresionante.El Ibiza ya las tenía todas consigo y los aficionados preparaban la fiesta final,con caramelos,sangría,traca final y cohetes.

Empezó el partido a las 18 horas, con un campo lleno a rebosar,sobre todo de gente confiando en el triunfo del Ibiza.Y a punto estuvieron de celebrar la fiesta a los 10 minutos de partido,ya que de un saque de falta, el balón dió en el larguero. Pero aquí acabó el peligro del Ibiza, y con el cambio de jugadores que hizo el mister,haciendo jugar a Pedro Antonio.

A partir de este momento,el juego se desarrollo prácticamente en el centro del campo,con ligeras escaramuzas en las áreas.

Los veinte primeros minutos de la segunda parte fueron para el Ibiza,que puso a prueba a Palou,que demostró su clase con tres paradas.

Como al Ibiza le bastaba el empate,pensó que ya estaba hecho.Pero llegaron los últimos quince minutos,se hizo el cambio de Félix por Garau

y se presionó en la misma delantera.

Se produjeron hasta cuatro avisos en la meta local;cuatro avisos que por verdadera mala fortuna,no fueron cuatro goles.

Sólo faltaban dos minutos y los cánticos eran de "¡Campeones, campeones!",cuando en esto Varela pasó sobre Félix,y éste después de controlar batió al portero del Ibizar y el campo enmudeció,mientras que los jugadores y seguidores del Santa Ponça se abrazaban sobre el terreno de juego,aunque el partido duró todavía 8 minutos más.Pero ni el Ibiza ni sus aficionados,tenían ya fuerzas para continuar.Y llegó la explosión final cuando el árbitro pitó el final y en el campo sólo quedaron los seguidores del Santa Ponça,aprovechándose de la fiesta que tenían preparada.

Desde aquí,agradezco al Director del Hotel Playa Real de Ibiza,una persona que ha vivido durante 15 años en Santa Ponça,el gesto que tuvo para con los jugadores,poniendo el hotel antes y después del partido,a disposición de los jugadores y seguidores del Santa Ponça.Gracias.

Ahora queda lo más difícil.Preparar la próxima temporada,y esperando que el Ayuntamiento,aunque no podemos tener quejas de él,se diese cuenta que lo que ha hecho el Santa Ponça,lo han hecho pocos equipos en la historia del fútbol:de 2ª regional a 2ª división.La hazaña está servida.

EL SANTA PONÇA , CAMPEON

!Enhorabuena!

F. Jiménez

*Es Kiosco
Papreria*

c/ MAJOR CALVIA

Calviá

**Juguetes
Gual**

C/. Mayor, 16
Tel. 67 0190

ESPORTS

Aquest mes tenim moltes notícies esportives, a part de les de futbol.

En primer lloc hem de parlar de les diverses possibilitats que ofereix l'Ajuntament en materia deportiva per aquest estiu:

-Tennis adults i infantil. Les pistes seran a Costa de la Calma, Santa Ponça, Palma Nova i Peguera. Els preus de les 1.000 a les 4.000 ₧, segons si són residents o no.

-Acampades a Ca'n Picafort, per nins de 9 a 14 anys, del 4 al 17 de Juliol. Preu subvencionat a residents.

-Natació a partir dels 3 anys. A Calvià, Capdellà, Palma Nova i Costa de la Calma.

També hi haurà natació sincronizada al palau d'Esports de Calvià.

-Patinatge artístic. Al col·legi de Palma Nova. A partir dels 7 anys.

-Esquí nàutic. A partir dels 8 anys. A Portals i Palma Nova.

- Perfeccionament esportiu. Al Palau d'Esports de Calvià. Atletisme i bàsquet.

Ara parlem dels darrers èxits de l'esport calviàner.

-Les nadadores de natació sincronitzada del C.D. Costa de Calvià, Hildegara Orfila i Elsa Gràcia, tengueren una excel·lent actuació a la Copa d'Europa-B, a Helsinki. La primera va quedar al lloc 14 i la segona al 36, d'un total de 75 participants. Hi havia les millors nadadores d'Europa.

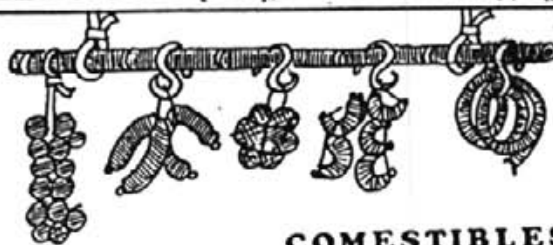
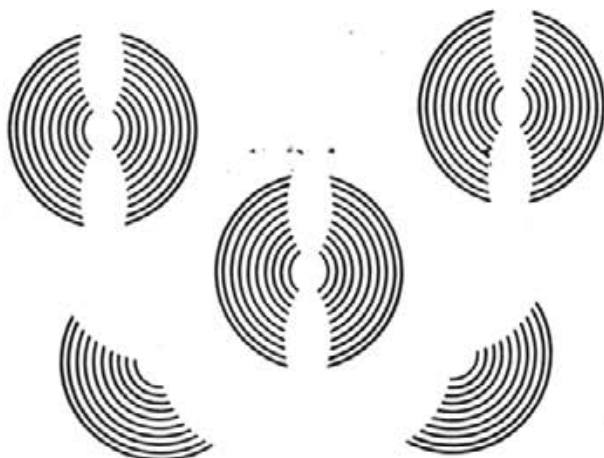
També hem de comentar la bona actuació dels nostres atletes en el Marathó de París, on hi participaren 5 corredors del Calvià, entre els quals, En Paco González, En Fernando Ramiro, En Fernando Fuente i En Joan Porcel.

Dins un total de 16.000 participants el nostre millor home, En Paco González, va arribar el nº 50. Per tant enhorabona als nostres esportistes i que això sols sigui el començament de tot.

També comunicam que el dia 18 de Juny, es celebrarà la IV MILLA URBANA, organitzada per l'Ajuntament. El circuit serà a Magalluf.

Recordam que també funcionarà l'Escola Municipal de Vela, a Portals Nous. Les embarcacions utilitzades són: Galeon - Optimist - Cadete - 420 - T.D.V.

Els preus de les 2.500 a les 10.000 ₧. Si se es abonat, resident o no resident.

COMESTIBLES

calvià

SIMÓ

Des de les pàgines de la revista, volem felicitar a tots els equips de futbol del Terme de Calvià, una vegada acabada la Lliga.

En primer lloc, al Santa Ponça, pel seu ascens a 2ª divisió B, en un ascens meteòric des de la 2ª regional. Bona sort a la nova categoria.

Al Calvià, ja que enguany no ha donat sustos als seus seguidors en el pla esportiu, quedant a la zona mitja de la classificació, demostrant una gran professionalitat tenint en compte els problemes de tipus directiu pels que passa, que esperam siguin solucionats aviat.

Al CADE Peguera, per haver pogut mantenir la categoria.

Al Maganova, pel seu ascens a la Preferent. Que l'any que ve pugui desenvolupar un bon joc com enguany.

All equip Aleví del C.D. Calvià, per haver quedats campions al seu grup i pujar de categoria.

Si cuidam la pedrera, podrem tenir un futur més clar a nivell esportiu.

Bona sort a tots per l'any que ve!

El Calvià alevins

C.D. Calvià

Ultramarinos M.R.
Pescados Pto. Pollença
c/ CA. NA. CUCO, 4. CALVIA

BAUZA

JUGUETES
OBJECTES DE REGALO
ELECTRODOMÈSTICS
c. mayor 34 calvia

TEMPS DE FESTES

Ara que s'atraca l'estiu, el nostre Municipi es vesteix de Festa.

Aquest mes publicarem els programes de Sant Joan, Verge del Carme i Sant Jaume. Aquí són:

FESTES DE SANT JOAN

23 de Juny:

20 h.- Exposició Bonsai a Sa Nostra.

24 de Juny:

10 h.- Estudi Zero.

18'30 h.- Banda de Música.

19 h.- Concentració dels homenatjats a Sa Nostra.

19'15 h.- Sortida cap a l'església.

19'30 h.- Misa.

20 h.- Actuació de la Banda i refrigeri al Centre Social.

25 de Juny:

- Darrera la missa, actuació e la Coral Murta.

20 h.- Actuació de Ball de Bot.

Aquests dies de Festa els organitza el Club de la 3a. Edat amb la Parròquia, i el patrocina l'Ajuntament.

FESTES DE LA VERGE DEL CARME

ES CAPDELLA

Organitzades per l'Associació de Pares de l'Escola d'Es Capdellà i patrocinades per l'Ajuntament de Calvià.

14 de Juliol:

10 h.- Activitats infantils.

17 h.- Actuació de les Majorettes.

18 h.- Natació sincronitzada.

19'30 h.- Futbol infantil.

20'30 h.- Futbol de casats contra fadrins.

23 h.- Grup de Teatre S'Aigua Dolça a la Plaça Nova.

15 de Juliol:

Matí: visita Delfinarium.

18 h.- Cerca viles amb concurs de dibuix.

19'30 h.- Festa infantil amb pellasos, demostració de kàrate i dansa-jazz.

20'30 h.- Final campionat de Truc i dominó a la plaça Joana Nogués.

23 h.- Verbena.

16 de Juliol:

11 h.- Misa.

12 h.- Vi espanyol.

15 h.- Rallie Fantasma.

18'30 h.- Cursa de bicicletes.

21 h.- Actuació de la Coral.

23 h.- Verbena.

17 de Juliol:

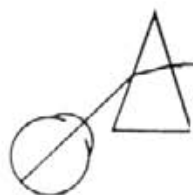
9'30 h.- Activitats infantils.

11 h.- Itinerari cicloturístic i jocs a la piscina.

18 h.- Cercaviles a càrrec de la Banda de Música.

19 h.- Homenatge a la 3a. Edat. Actuació de Els Valldemossa.

20'30 h.- Concurs de coques. Actuacions de Aliorna i Ball de Bot de El Toro.

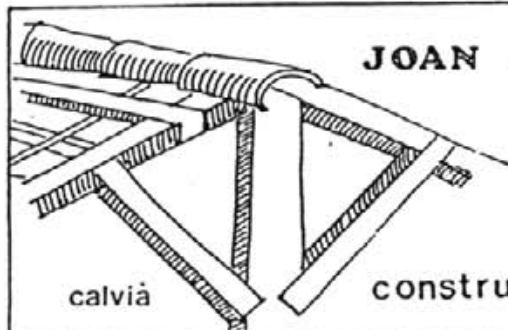

**CENTRE ÒPTIC
PALMA NOVA**

JOAN CAPELLA GARAU

Optic-optometrista nº 3027

GRADUACIONS
ADAPTACIÓ DE LENTS DE CONTACTE
REHABILITACIÓ VISUAL de la Playa, 12 - Tel. 68 28 02

JOAN SALVA

calvià

construccions

FESTES DE SANT JAUME

CALVIA

18 de Juliol:

Pujada de senyera i amolada de coets.

21 de Juliol:

Inauguració del Palau Municipal d'Esports amb l'actuació dels GLOBE TROTTERS. 20'45 h.

22 de Juliol:

18 h.- Cursa de Bous.

23 de Juliol:

10 h.- Activitats infantils.
16 h.- Tirada per infants amb escopetes de balins.
19 h.- Cercaviles de la Banda de Música.
20 h.- Presentació del C.D. Calvià.
22'30 h.- Actuació de Xesc Forteza.

24 de Juliol:

11 h.- Pellasos a la plaça.
12 h.- Partit de basket local.
16 h.- Tirada de guàl.leres.
18 h.- Final de truc, dominó i futbolpí a la plaça de l'Església.
Concurs de menjadors de sindris.
22'30 h.- Verbena.

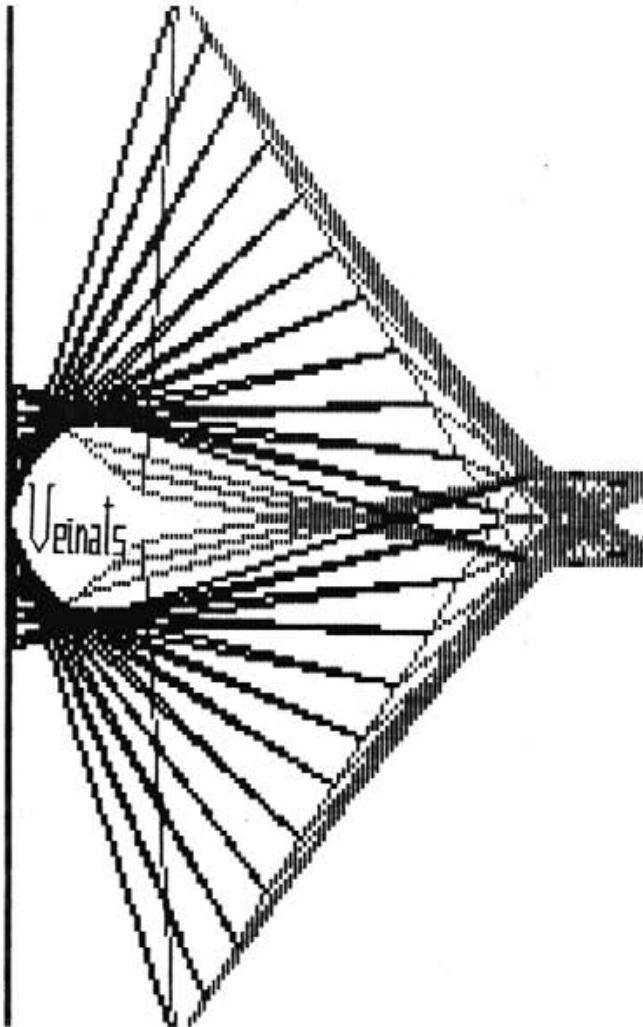
25 de Juliol:

11.- Misa.
12 h.- Actuació de la Banda de Música.
17 h.- Semifinal i final de futbol sala al Palau d'Esports.
19 h.- A Sa Societat, concurs de coques i ganxet.
22'30 .- Verbena.

26 de Juliol:

11 h.- Ginkama infantil.
12 h.- Final torneig de ping-pong.
17 h.- Al Camp de Futbol, cronometradfa de vehicles.
18 h.- Festa infantil.
19'30 h.- Final torneig de tennis.
20'30 h.- Final torneig de billar a Es Casino.
22 h.- Ballet local. Nit mallorquina, entrega de trofeus i feinakl de les festes.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

AQUI TENIM UNA IMATGE D'EL GRUP DE CALVIANERS QUE ANAREN DE VIATGE AMB "SA NOSTRA", EN ÚNA FESTA QUE ES CELEBRA A UN HOTEL DE MIRANDA DE EBRO.